

egy-egy alapvető szakfolyóiratot mindenki rendszeresen olvas. A többség saját ágazatának kiadványát /évkönyvét/ is átnézi. Csupán a megkérdezettek 10%-a vesz rendszeresen kezébe külföldi szaklapot, elsősorban szovjetet, németet és angol-amerikaiat;

egyéni dokumentációja a megkérdezettek majdnem 50%-ának van. E házi dokumentációk igen változatos elvek szerint épülnek;

a megkérdezettek által írt tanulmányokban és cikkekben a legtöbb hivatkozás két éve megjelent forrásra történik. A többi hivatkozott forrás zöme egy vagy három éves. Egy-egy publikációban átlagosan 10-50 forrást adnak meg. A maximum: 250 forrás. Legtöbbször folyóiratcikkekre hivatkoztak. A hivatkozott forrásokra a szerzők legtöbbször nem hagyományos módon, a kurrens információs szolgáltatások keretein kívül tettek szert.

A felmérés adatai nem egészen megnyugtatóak. Ezek szerint még a könyvtáros- és információs képzésben is sokat kell tenni annak érdekében, hogy a hallgatók megalapozott és mélyebb információs kulturára tegyenek szert, kialakuljon készségük saját szakterületük információs szolgáltatásainak igénybevételére.

/Československá informatika, 16.k. 5.sz. 1974. p.257-267./

KÖNYVTÁRI MUNKA

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének küldöttközgyűlése

A könyvtárosegyesület 1974. évi küldött közgyűlését december 18-án tartotta meg az OMKDK könyvolvasótermében. Az 1780 tag által választott 178 küldött közül 111 jelent meg.

KOVÁCS Dezső főtítkár beszámolt az egyesület fejlődéséről: erős iramban nőtt tagjainak és rendezvényeinek száma, sikereket ért el a szakmai továbbképzés és a szakmai érdeklődés fejlesztése körül, több új szekció és területi szervezet alakult. A hiányosságok közt említette meg a főtítkár az érdekvédelmi feladatok elhanyagolását, az évkönyv megjelenésének elhuzódását, a sok tagdíjhátralékot és a nyilvántartás rendezetlenségét.

A felszólalók elsősorban a nyilvántartás körüli hibákról beszéltek. Sok könyvtárost két helyen is nyilvántartanak: szekcióban is, megyei szervezetben is. Emiatt egyesektől kétszer kérnek tagdíjat, mások viszont semmiféle értesítést sem kapnak az egyesületi munkáról, a különféle rendezvényekről, előadásokról.

Az ellenőrző bizottság jelentését WALLESHAUSEN Gyula olvasta fel. A gazdálkodás munkájának megkönnyítésére és javítása érdekében részint ő, részint VAJDA Erik számos újítást javasolt. /Ilyen egyebek közt a tagdíjbélyegek s az ezzel járó adminisztráció megszüntetése./

A közgyűlés napirendjén szerepelt az 1975. évi munkaterv. Ebben az egyesület számos feladatot vállal szakmai és társadalmi szerepének növelése érdekében. Ilyenek a könyvtári törvény megvitatása, a szakmai továbbképzés, az érdekvédelem és a kiadványi tevékenység fokozása, a nyilvántartások korszerűsítése, tanulmányutak, tanfolyamok, viták, előadások szervezése, a Kulturális Minisztériummal való kapcsolat javítása...

A munkatervvel kapcsolatban sajnálatos módon egyetlen felszólalás, egyetlen javaslat sem hangzott el, noha ennek szövegét a tagok a decemberi Tájékoztatóban előzetesen megkapták s így módjuk nyílt tanulmányozására.

A küldöttek a két beszámolót, a munkatervet és a jövő évi költségvetést egyhanguan elfogadták.

Vértesy Miklós

Nemzetközi könyvtárközi szolgáltatások

A legtöbb könyvtáros tisztában van azokkal az előnyökkel, amelyeket a külföldi könyvtárakkal való rendszeres együttműködés /könyvtárközi kölcsönzés, kiadványcsere stb./ jelent. A könyvtárközi kapcsolatok kialakításának különösen nagy jelentősége van a kis országokban, mint például Norvégia és hazánk is, mivel sem számban, sem minőségben nem rendelkeznek olyan hatalmas állománnyal, mint a nagy nemzetek könyvtárai.

Az IFLA felismerte a könyvtárak közötti széles körű nemzetközi együttműködésben rejlő előnyöket, és ezért 1954-ben létrehozta az IILS-t /International inter-library services = nemzetközi könyvtárközi szolgáltatások/, amely a kölcsönös kapcsolatok kiszélesítését hivatott szolgálni szervezett keretek között.

Az IILS segíti a nemzetközi együttműködést a kutatások terén, kihat a különböző országok könyvtári szervezeteinek együttműködésére, ösztönzi a hazai könyvtárak fejlesztését, és biztosítja az információs igények maradéktalan kielégítését.

Norvégiában az UBO /University Library in Oslo = Oslói Egyetemi Könyvtár/ volt az első, amely megszervezte az IILS-t. Az UBO ugyanis a legrégebbi és legnagyobb állománnyal rendelkező könyvtár, és betölti a nemzeti és egyetemi könyvtár szerepét is Norvégiában. Az UBO